

Додаток до районної газети "Маловисківські вісті"

Адреса редакції: м.Мала Виска, вул.Шевченка,62,
26200, тел.: 5-10-86.

Видається з лютого 2005 року. Тираж 1000 прим.

Взяли участь у конференції «Стратегічний розвиток та інвестиції»

У Києві у конференції для об'єднаних громад «Стратегічний розвиток та інвестиції», що відбулась за підтримки Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) «Децентралізація приносить кращі результати та ефективність» (DOBRE) спільно з партнером програми Українським кризовим медіа-центром, серед 400 учасників були і представники Смолінської об'єднаної територіальної громади -- селищний голова М.М. Мазура, заступник селищного голови В.В.Бойко та приватний підприємець С.О.Сауленко.

Під час заходу перед присутніми виступили міністр регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ Геннадій Зубко, керівник Офісу демократії і врядування регіональної місії Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) в Україні, Білорусі та Молдові Томас Вайт та директор програми USAID DOBRE Беррі Рід.

Зустріч став майданчиком для обговорення того, як зацікавити потенційного інвестора та мотивувати його

до співпраці, обрати вірну інвестиційну стратегію та підняти інвестиційну привабливість об'єднаних громад. Громади-партнери програми DOBRE отримали можливість поспілкуватися та отримати рекомендації від провідних експертів та реальних інвесторів, які допоможуть напрацювати партнерські зв'язки та вибудувати чіткі алгоритми для сталого економічного розвитку на місцях, а також презентувати інвестиційні проекти потенційним інвесторам.

На учасників конференції чекала і приємна несподіванка. Алла Стащенко, керівник жанрового напрямку іміджевих проектів 1+1 Продакшн та креативний продюсер проекту «Громада на мільйон», оголосила про старт відбору громад для участі у другому сезоні.

По завершенню заходу всім представникам об'єднаних територіальних громад партнерам програми DOBRE вручили свідоцтва Почесних партнерів. Таке ж свідоцтво отримала і Смолінська ОТГ.

Поляки навчали смолінців планувати

Смолінська об'єднана територіальна громада здобула перемогу в конкурсному відборі на участь у програмі DOBRE і стала її Почесним партнером. В рамках цієї програми на території ОТГ буде реалізовано низку заходів, спрямованих на розвиток громади. Одним з таких заходів є стратегічне планування. З метою надання консультативної допомоги у Смоліному з робочим візитом перебували експерти Фондації Розвитку Місцевої Демократії (Республіка Польща) Радослав Шарлея та Андрій Кавунець.

Першим етапом роботи експертів стало опрацювання діагнозу умов розвитку громади, під час якого представники фондації спільно з робочою групою проаналізували існуючий стан, потенціал та потреби ОТГ.

Візит експертів тривав три дні і мав ознайомчий характер. У день приїзду Радослав Шарлея та Андрій Кавунець провели зустріч з представниками органів місцевого самоврядування, громадської організації, підприємцями, депутатами та активними жителями громади. Під час зустрічі експерти спільно з присутніми обговорили стратегічний план розвитку Смолінської ОТГ та провели його детальний аналіз.

Наступного дня експерти зустрілися з учнями і вчителями школи №1 та НВО, з працівниками ДНЗ №3 «Ромашка», а також з колективами комунальних підприємств «Енергводоканал» та «Дніпро-Кіровоград». Учні та вчителі навчальних закладів розповіли про життя шкіл, про плюси і мінуси проживання на території ОТГ, про проблеми, з

якими зустрічаються у процесі навчання, а також поділилися своїми планами на майбутнє. Працівники комунальних підприємств розповіли експертам про свою роботу та про проблеми, з якими доводиться стикатися надаючи послуги населенню.

В останній день свого перебування на території Смолінської ОТГ Андрій Кавунець та Радослав Шарлея відвідали ДЗ «СМСЧ №17 МОЗ України», ознайомилися з роботою Березівського старостату та поспілкувалися з працівниками Березівського сільського клубу та ФАПУ.

Підводячи підсумки зустрічі з експертами Фондації Розвитку Місцевої Демократії, варто зазначити, що на території Смолінської ОТГ існують проблеми різного характеру, які потребують вирішення. Це, перш за все, низька матеріально-технічна база закладів соціальної інфраструктури, нестача робочих місць, дозвілля дорослого населення та молоді. Як виявилось, не менш актуальним питанням для смолінців є відсутність паркових зон. На території громади проживають багато сімей з дітьми молодшого та середнього віку, і у вільний час батьки не мають куди піти з ними прогулятися. Всі ці питання перебувають на контролі у селищній раді, і по можливості, з часом будуть вирішуватися.

До середини січня 2019 року експерти підготують проект звіту з діагностики умов розвитку ОТГ, сформулюють аналіз, який буде представлено робочій групі для обговорення і схвалення під час другого візиту в громаду.

За результатами службової перевірки винних звільнено з роботи

Під час інвентаризації в харчоблоці Смолінського навчально-виховного об'єднання було виявлено недостачу продуктів на суму 1100, 85 грн., та надлишок продуктів - на суму 2270,3 грн.

За наказом директора НВО В.Ю.Угрімова проведено службове розслідування. Чітких пояснень на виявлені факти працівниками кухні не було надано, хоча заздалегідь з ними проводились бесіди щодо покращення якості харчування, санітарного стану харчоблоку, виконання норм харчування, недопустимості крадіжок.

У зв'язку з цим всіх працівників кухні, які були в той день на роботі, звільнено з посад відповідно до поданих заяв. Недостачу продуктів відшкодовано працівниками харчоблоку.

Аби попередити випадки подальшого розкрадання продуктів харчування в харчоблоці НВО встановлено камери відеоспостереження.

500 дерев і кущів висаджено цієї осені у Смоліному

РОСТИМЕ ЛИПОВА АЛЕЯ

За кошти селищного бюджету було закуплено саджанці липи, аби оновити паркову зону по центральній вулиці Козакова.

На початку листопада пройшов суботник, у якому взяли участь працівники ДЗ «СМСЧ» №17 та колектив Смолінської селищної ради. Учасники суботника висадили по вулиці Казакова 65 саджанців липи.

ВІДБУЛАСЯ АКЦІЯ «ПОСАДИ ДЕРЕВО»

Активісти ГО «Смолінський актив» організували акцію «Посади дерево». Цей захід відбувся за участі небайдужих та активних жителів селища.

Вздовж набережної річки Кільчень руками активних смолінчан було висаджено понад 300 саджанців дерев - близько 250 волоських горіхів та 50 саджанців липи. Таким чином на території навколо річки було закладено майбутній парк.

Організатори акції щиро вдячні активісту громадської організації «Смолінський актив» Роману Тучкову за надання саджанців горіха, селищній раді за надання саджанців липи, очільнику організації рибалок-любителів Сергію Стельмаху та членам організації за допомогу у висадці дерев.

Під час акції всі присутні мали змогу посмакувати гарячим чаєм та смачними бутербродами, які були надані селищною радою.

ОЗЕЛЕНИЛИ ВУЛИЦІ ПОБЛИЗУ

ЖИТЛОВИХ БУДИНКІВ

На територіях 2, 6, 10 та 18 виборчих округів селища відбулася акція з озеленення.

Жителями селища висаджено дерева та декоративні кущі. Відтепер за ініціативи депутатів О.А. Брезіцького, Т.В. Юрик, Т.М. Гетьманець та Л.М. Надєйкіної території цих округів прикрашають насадження липи, ялини, туї, кущів самшиту, форзиції та спіреї.

Саджанці дерев та кущів придбані за кошти місцевого бюджету.

* * *

Загалом протягом листопада на території Смолінської ОТГ висаджено близько 500 дерев та кущів.

Враховуючи те, що навесні під час санітарної розчистки було спилено 54 старі аварійні тополі, молоді насадження повністю компенсують весняне випилювання старих дерев.

ШАНОВНІ СМОЛІНЦІ!

На сайті Смолінської селищної ради (нова версія) працює живий чат. В режимі он-лайн Ви можете поспілкуватися з нашими спеціалістами і отримати відповіді на запитання, що Вас хвилюють. Звертайтеся! Будемо раді Вам допомогти.

Зустрів свій 90-річний ювілей

13 листопада Григорій Ігнатійович Костюк (Костючок) відсвяткував своє 90-річчя з дня народження.

Народився Григорій Ігнатійович у багатодітній сім'ї на Рівненщині. У 1944 році був призваний в армію. Працював обозним – підвозив боєприпаси на фронт. Під час служби в армії у повітряно-десантних військах був одним з перших, хто випробовував парашути у м. Калмас.

З 1951 року був звільнений в запас. Після звільнення відправився на будівництво. Його умілими руками будувалися ГЕС на Дніпрі у м. Каховка, Кременчуцька ГЕС, а потім Вілюйська ГЕС (Якутська РСР). З середини 70-х по 85 рік будував БАМ у м. Тинда і м. Нюрєнґрі.

У 1985 році переїхав жити у смт Смоліне. Все своє життя Г.І. Костюк займався столярною справою. Про цю людину можна сказати, що він столяр від Бога. Своїми золотими руками Григорій Ігнатійович виготовляв вікна, двері, а місцеві бджолярі постійно замовляли у нього вулики, оскільки чоловік свої вироби виготовляв якісно, з відбірних матеріалів, які служили замовникам десятки років. Його виробами оздоблені чимало дачних будиночків села Березівки.

Григорій Ігнатійович Костюк прожив достойне життя. Разом з дружиною вони виростили і поставили на ноги двоє дітей – доньку Валентину і сина Юрія, якими по праву може гордитися.

У свої 90 років Г.І. Костюк має 4 внуки, 2 правнуки і правнучку. А на Батьківщині, у Рівненській області, проживають ще четверо рідних сестер і братів Григорія Ігнатійовича. Його діти і внуки достойно влаштувалися в житті. Примхами долі всю родину розкидало по різних куточках України та світу, але вони й надалі залишаються справжньою міцною родиною і завжди підтримують один одного.

Смолінська селищна рада від щирого серця вітає Григорія Ігнатійовича Костюка з прекрасним ювілеєм – 90-річчям з дня народження. Такий ювілей – дуже важлива і значима подія, адже далеко не кожному судилося зустріти настільки поважний вік. Бажаємо, щоб здоров'я не підводило, життєлюбність і оптимізм ніколи не припинялися, а близькі люди радували своєю турботою та увагою. Нехай кожен день дарує радість і позитивні емоції, адже це і є запорука до вголіття.

ЯНА БУЛАНЕНКО

Згідно міністерської програми

Згідно урядової програми набори для немовлят, так звані бебі-боксы, вже отримали 9 новонароджених жителів Смолінської об'єднаної територіальної громади. Ці пакунки видають кожному новонародженому незалежно від матеріального становища родини.

Якщо жінка народила двійню, їй видадуть два бебі-боксы, трійню-три. Для отримання бебі-боксы не потрібно оформляти жодних довідок. Їх видаватимуть у пологовому будинку під час виписки одразу зі свідоцтвом про народження дитини, або ж протягом 30 днів після народження.

Загалом у бебі-боксі є щонайменше 25 найменувань товарів, які стануть в нагоді малюкам. Вартість набору складає в межах 5 тис. грн

Покваптеся підписати декларації з лікарем

Як відомо, з 1 січня 2018 року в Україні розпочалася медична реформа. Згідно цієї реформи на українців чекає ціла низка змін у медичній галузі. Насамперед, це те, що частина медичних послуг залишаться безкоштовними. Мова йде про річні огляди та деякі діагностичні тести.

Одним з важливих етапів медичної реформи є те, що кожен житель населеного пункту в обов'язковому порядку повинен підписати декларацію з сімейними лікарями, терапевтами і педіатрами центрів первинної медичної допомоги.

У комунальному некомерційному підприємстві «Маловісківський центр первинної медико-санітарної допомоги» Маловісківської районної ради, що діє при ДЗ «СМСЧ» №17, декларація можна підписати з сімейними лікарями В.В. Демиденко та Г.О. Рябенко, терапевтом Р.Д. Нечипоренко, педіатрами Г.В. Семеновою та Є.А. Варавою на вибір.

Для підписання документу кожен

пацієнт повинен мати з собою паспорт, ідентифікаційний код та мобільний телефон в наявності. Якщо ж планується підписання декларації з педіатром, то додатково потрібно мати з собою свідоцтво про народження дитини чи паспорт (якщо вже є 16).

Звертаємо вашу увагу на те, що кожен лікар самостійно набирає собі дільницю. За нормативними документами передбачена межа в 2000 пацієнтів. Кожен пацієнт реєструється в електронній системі Е-Health, яка в собі містить всі документи по пацієнту. Така межа встановлена, аби забезпечити якісні послуги, бо навіть лікар з досвідом фізично не зможе обслуговувати більше пацієнтів.

Наголошуємо на тому, що декларації з лікарями слід підписати до кінця року, оскільки з 1 січня 2019 року пацієнти, які не оберуть собі лікаря та не підпишуть з ним декларацію будуть сплачувати за медичні послуги на першому рівні власним коштом.

Обережно - бурульки!

Внаслідок температурних перепадів на дахах будинків, частинах будівель і на великих деревах масово утворюються крижані бурульки. Падаючи, вони можуть травмувати перехожих. Падіння снігу або льоду з даху може привести до трагічних випадків, тому нагадуємо смолінчанам про безпеку та просимо бути уважними. Особливу безпеку вони становлять у тій частині населеного пункту, де тротуари безпосередньо прилягають до будинків.

Шановні жителі ОТГ! Просимо вас бути обережними. Аби вберегтися від падіння снігу чи крижаних бурульок з дахів, дотримуйтеся основних правил безпеки:

- проходячи повз будинки чи високі дерева, переконайтеся у відсутності загрози падіння скупчень снігу чи льодових наростів;
- не ходіть під дахом будівель та інших споруд, а також під балконами, обирайте найбільш безпечний маршрут руху вулицями селища;
- не заходьте за межі встановлених огорож, а в місцях їх відсутності самі звертайте увагу на наявність небезпечних утворень з криги та снігу на дахах будинків та оминайте їх;
- обов'язково попереджайте дітей про безпеку падіння снігу та бурульок.

Особливе прохання до власників автотранспорту: не паркуйте свої автомобілі біля будинків, по можливості паркуйте їх в гаражах та на платних парковках, так як припарковані в дворах авто заважають розчищати сніг.

Україна пам'ятає – світ визнає

Щороку, в четверту суботу листопада, вся Україна вшановує жертв Голодомору 1932-1933 років. Голодомор – це акт геноциду українського народу, організований керівництвом ВКП (б) та урядом СРСР шляхом штучного створення масового голоду, що призвів до смерті мільйонів осіб. Але залишилися й ті, що вижили.

Подружжя Терещенків стали очевидцями цієї трагедії і вирішили поділитися цими болючими спогадами. На жаль, Терещенко Іван Єфремович вже нині покійний, то ж своїми спогадами та спогадами Івана Єфремовича поділилася його дружина Олександра Максимівна.

Терещенко Іван Єфремович народився 1925 року в сім'ї ремісника, проживали в с. Водяне Софіївського району Дніпропетровської області. Його батьки, Терещенко Єфрем Сергійович та Терещенко Ярина Данилівна, багатодітна сім'я - виховали і виростили 9 дітей: Данила, Катерину, Петра, Охима, Варвару, Євдокію, Григорія та двійнят Єфросинію та Івана. До 30-х років їх сім'я мала двоє коней, свій плуг, корову і півтори десятини землі (0,8 га) -1,2 га. Родина вважалась не бідною, батько тяжко працював днями й ночами, був чоботарем та шив кожухи, до нього з'їжджались з усіх сіл робити замовлення, тому що він був дуже гарний майстер, відповідальний.

Під час утворення колгоспів в 30-х роках активісти запропонували батькові Івана добровільно здати коней, корову, плуга, зібраний урожай та землю до колгоспу. Він звісно спитав чим прокормити сім'ю з одинадцяти чоловік й відмовився передавати. Так звані активісти прийшли на їхнє дворище куркулів (так вони називали родину), де стояла маленька хатина з глини та хлів для худоби, самовільно вигнали й забрали коней з плугом та корову до колгоспу. Довели до двору план здачі зерна в державу в такому розмірі, що сім'я Івана Єфремовича його не виконала, не було такого врожаю. Після цього приїхали так звані «Красні валки» - підводи з червоними прапорами, під мітлу вимели до зернини з комори, відібрали землю.

За невиконання здачі зерна та відмову добровільної передачі худоби батька забрали з подвір'я й до сьогоднішнього дня ніхто не знає де він. В селі пошепки говорили, що вивели за село й розстріляли та десь закопали. Нарушу над цією сім'єю продовжували, дітей з мамою вигнали з глиняної хатини, вони залишились без всяких засобів для існування та даху над головою. До 40-го року, мама з дітьми, ходила по квартирах, не маючи де переночувати. Старшенькі – брат Данило та сестра Катруся померли від голоду у 32 році, брат Петро жив на конюшні та пас коней в колгоспі. У 33 році лоша випадково зламало ногу, тоді Петра, як сина куркуля та ворога народу, також невідомо куди поділи, після говорили, що прив'язали до коня й тягали по околиці села та й розстріляли, нам невідомо де він закопаний, ніхто не розповів правди, вони шукали батька й Петра, але так і не знайшли.

На початку 40-го року мама спробувала придбати півземлянки, де й прожила з дітьми до початку війни. Мама померла в 41 році, а вони залишились самі. Старші сестри подались працювати, брата Григорія відправили на війну, а Івана з сестрою-близнючкою Фроєю витягли з землянки загрузили в вагони й 14 травня відправили до Німеччини на рабські роботи, так він і потрапив до концентраційного табору «Заксенгаузен». За час ув'язнення пройшов марш смерті,

та й взагалі, йому довелося пережити чимало. Звільнений Радянською армією 2 травня 1945 року. Після звільнення відслужив в Німеччині, в окупаційних військах.

- Я, Терещенко (Бондаренко) Олександра Максимівна народилася у 1927 році у багатодітній сім'ї. Нас було шестеро дітей: Петро, Надія, Василь, Марія, Галина та я, - розповідає Олександра Максимівна. Родина вважалась бідною, мама та батько тяжко працювали в колгоспі, де пізніше організували Комуни. Тато був чоботарем, дуже гарним майстром, обшивав всю комуни. Зимом у 1933 році батька відправили охороняти на поле зібрані снопи з зерном, були великі морози, одягу теплого не було, голод. На ранок нам об'їзний привіз на підводі тіло татуса, сказали, що замерз. А може його вбили, тому що в селі мало хто міг хоч трохи свою сім'ю прокормити, ніхто розслідувань не проводив. Ми були маленькі, а мама працювала і хворіла. Після смерті татуса від голоду померли старший братик Петрик і сестричка Надійка.

Після утворення Комуни на підводах під'їжджали до кожного подвір'я і що було у людей з харчів, зерна забирали до комуністської кухні. Люди чомусь вимушені були ночувати в коморах на соломі, ті хто не залишався ночувати, не надавав папірець від бригадира тому не давали снідати на комуністській кухні, хоча всі харчі повигрибали в людей та їх сімей. Хліба смердючого (спеченого не з сіяного, мішаного з чим попало борошна) давали раз на день по маленькій, тоненькій скибочці, тим хто працював, а тим, хто хворів, не видавали нічого.

На початку 40-х років матуся померла, нас - дітей: Василя, Марію, Галину та мене забрали до так званого комуністського трудового дитячого будинку, годували так само як і на комуністській кухні, майже нічого не давали їсти.

Працювати змушували як проклятих, у нас не було батьків, не було кому за нас заступитись, дітей у кого були батьки, не посилали на такі тяжкі роботи, відправляли лише сиріт.

Пам'ятаю холодну весну, на полі посівні роботи кипіли, нас з сестрами ставили на сівалки, босими ногами на залізничці, що й ноги примерзали, і так цілодобово працювали, обігрітись не було де. Нашу стару хатину, де ми жили з матусею та батьком, комуна продала циганам, так ми залишились без даху над головою. Брата Василя на початку війни загнали в концтабір до Німеччини, звідти він не повернувся, ходили чулки, що з нашого району хтось був з ним в тому концтаборі і бачив, нібито, папірець на якому було написано кров'ю, що «Мене Василя Бондаренка повели до крематорію палити». Більше звістки ми ніякої не отримували, шукаємо його до сьогоднішнього часу телепрограмою «Чекай мене».

Нас з сестрами, коли закінчився термін перебування в робочому дитбудинку, а це в 16 років, відправили на різні заводи працювати, щоб не повертати нам житло. Марію та Галину до м. Знамянка, а мене до Дніпропетровська, де й зустрілись дві тяжкі долі Івана та Олександри. Побрались ми у 1949 році. Маємо три доньки - Валентину, Галину та Любов, двох синів-зятів Миколу та Юрія, та єдиного онука Івана, на якого покладаємо всі свої надії, що матиме щастя з усіх нас.

Хочу побажати всім людям на землі не знати, що таке голод та холод, щоб всі люди розуміли одне одного, жили в мирі, добрі, спокій та були здорові.